

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARBARA, 11 I 12 —TELEF. 1316

LES ELECCIONS ANGLESES

El triomf dels conservadors

Les xifres quasi completos que coneixem en escriure les presents ratlles asseguren als conservadors anglesos una majoria parlamentària. L'èxit de la jornada electoral pertoca al partit conservador i al partit laborista. Els derrotats són els liberals, tant la fracció de Mr. Lloyd George (liberals nacionals) com la de Mr. Asquith (liberals independents). S'acosten els conservadors la xifra de 350 candidats elegits. Els laboristes són uns 150, i poc més d'una cinquantena els de cada una de les fraccions liberals.

Austin Chamberlain, entre d'altres, la xifra dels diputats conservadors. Ens decantem a creure que no deuen ésser molts els elegits d'aquesta tendència. Probablement els conservadors de la Cambra dels Comuns, a despit de les dissensions últimament manifestades, formaran un grup compacte. Existeix el perill, així és que l'esquerda oberta setmanes enrera es torni a produir en el cas d'haver-hi a la Gran Bretanya algun sotrac polític motivat per algun esdeveniment important, exterior o interior.

La transcripció d'alguns paràgrafs de l'article d'En López Picó "Volem la Universitat" ens mostra el criteri pragmàtic i d'urgència en assolir la solució amb que es planteja en el seu nou aspecte el nostre problema. "Ens trobem, d'una banda, diu En López Picó, "amb la mateixa ineptitud de l'Estat, que vint anys en darrera colpia les fines i reotes consciències, i d'altra banda, amb un renaixement cultural català, amenaçat de llangir dins l'escfera de les iniciatives privades, per manca de contacte i de coor-

Es indubtable que la derrota major l'ha tinguda Mr. Lloyd George. Aquest ha obtingut una xifra de candidats triomfants inferior a la dels liberals independents. Això prova que des del punt de mira conservador, Mr. Bonar Law hi va veure clar quan va provocar la dimissió de l'anterior ministeri. Mr. Lloyd George, que no fa gaire era el senyor d'Anglaterra i gairebé d'Europa, es troba ara reduït a capítost d'una fracció política de modesta importància.

Teníem raó en comentar el resultat de les passades eleccions municipals britàniques, quan diem que la grossa derrota sofrida pel partit del Treball no era un senyal segur que permetés l'anunciar un segon fracàs d'igual magnitud en les eleccions legislatives. Les sorpreses que en aquest punt previem han estat una realitat. Els laboristes, no solament guanyen un nombre important de llocs, sinó que obtenen una minoria numèricament més important que la calculada setmanes enrera per ells mateixos. És molt probable que sense la divisió profunda de l'antic partit liberal, els conservadors no haguessin arribat a la majoria absoluta. Les eleccions últimes són una prova definitiva del fúnebre resultat que per al partit liberal anglès ha tingut la política de Mr. Lloyd George en el darrer quinquenni.

dinació amb els organismes de l'ensenyament oficial superior... "No ens val greu centres d'ensenyament supletori i enviar pensionats a l'estranger i dur els homes eminents a les nostres aules particulars. No ens val perquè nosaltres caminem depressa i perdèm de vista la Universitat espanyola, a la qual ens adhereix la fatalitat i perquè els nostres homes comencen de trobar-se sols al costat dels homes improvisats pel favor d'un políode o els compromisos d'un tribunal d'oposicions. No ens val perquè, fins suposant que al davant d'aquell edifici que en diem Universitat creem la Universitat Catalana, vivent, toparom sempre amb la resistència de l'Estat i amb el desarticulament de tots els serveis docents de l'Estat." "...Volem la Universitat". La volem per a fer-la nostra, per a harmonitzar-la amb la nostra vida espiritual... amb tota l'afirmació dels deures concrets de l'alta sobirania que infantia les seleccions i avergonxa els mediocre.

Pel que fa a la majoria conservadora, el fet que aquesta sigui absoluta és un èxit innegable per al Govern. De totes maneres, cal tenir present la divisió que existeix dins el partit i que es manifesta en la reunitió els acords de la qual donaren motiu a la crisi del Ministeri. No sabem quin nombre de conservadors coalicionistes, o sigui del grup de Mr.

A. ROYTRA I VIRGINI

LA PREMSA ESTRANGERA

LA CRISI ALEMANYA

A l'"Humanité", Paul Lluís, en referir-se a la crisi anterior alemanya, diu que aquesta crisi no és pas solament parlamentària i ministerial. Si fos aquest el seu caràcter, el seu interès seria menys. No; aquesta crisi és profunda; és el problema de la revolució obrera, que es presenta una vegada més.

Co que domina a tot Alemanya és la condició del proletariat, que s'insurgeix contra la seva situació econòmica i que espera amb una impaciència creixent la reunió del Congrés dels consells de fàbriques, fixada pel 23. La crisi ha esclatat nou dies abans d'aquest esdeveniment, d'una gravetat solenneu. El règim parlamentari i la coalició dels partits burgesos amb la social democràcia eren impotents per a remeiar la misèria obrera, els treballadors han fet una crida a lliure institucions originals de classe

En aquests moments la lluita de classes es desenrotlla amb tota la seva magnitud. D'un costat, Stínce, els grans fabricants que combaten l'estabilització de març, que volen restaurar la jornada llarga de treball i reduir encara la remuneració obrera, batxa com és; de l'altre, milions de proletaris, la irritació dels quals va creixent, que gairebé no poden viure i que cada vegada que protesten i arreu on protesten, troben a llur davant la policia armada que els fusella.

A l'"Action Française", Jacques Bainville escriu que la dimissió del canceller Wirth és un símptoma de la malaltia del Govern a Alemanya i l'absència d'un Govern veritable en aquest país s'enllaça amb el problema de les reparacions.

No podem pas dir que el qu
passa a Berlín no ens interessen.
Tenim un crèdit massa gros so
bre els alemanys perquè poguem
restar indiferents a la manca
com es governen. Com a vaim
d'un poble capaç a cada momen
de cercar una revenja, els efec
tos de l'anarquia i els efectes d
l'autoritat a Alemanya entren
la zona de la nostra vigilància.

dant en cap responsable, les op-
racions inconsiderades de ma-
rç de 1921 tendien a la presa d'Es-
kitzir, i l'agost següent, cap a
Angora, han estat ordenades pel
Govern amb un fi polític i dinar-
le; que el Govern, per espors
sectari, s'ha obstinat a ten-
allunyats tots els oficials de va-
lor i d'experiència; que la insu-
ficiència del comandament su-
prem ha d'esser sobretot incrim-
inat en el darrer desastre, i que
el ministre de la guerra ha or-
denat la desmobilització el 3 de
setembre, en plena retirada, ve-
diss, després, la infanteria

El *combatiir* *convastat* recentment una important publicació catalana i l'error de la secció telegràfica de LA PUBLICITAT, són exemples d'un canvi tan freqüent en el català de la renexença: la substitució d'un verb de segona conjugació (en *re* o *or*) per verbs en *ir* *quava* el verb espanyol corresponent és un verb de la tercera. *A combatiir* i *acorrer* (an espanyol, *combatiir* i *acorrir*) han vist sorgir els verbs *combatiir* i *acorrir* i han patit ll temps (i pateixen encara!) llor canviència.

En taltors moderns hem pogut con-
tar, entre altres, els següents verbs
deguets a l'influència castellana: a-
tir per abatre, combatre per comba-
debar per doblar, infercampir per
terrenpre, concurrir per començar,
currir per disordre, recurrir per re-
ner, occurir per odir, incurir per
còrrer, admitir per admetre, emilit
emetre, omidit per ometre, remilit-
remetre, concebir per concebre, pere-
per perebre, adebrir per apercebre,
cunserib per circumseure, prosere
per prescriure, proserib per prosci-
re, inclur per incloure, exbrir per ex-
cloure.

Tots aquests verbs en *ir* (no rai-
ho), són inadmissibles. Però conve-
ntar que no és solament aquests infinis
en *ir* que cal evitar, sinó totes les
formes trocades d'ells per analogia amb
altres verbs regulars de la tercera.
Dir, per exemple, conjugat com *flavir*,
donat naixença a formes com *omitir*,
omitesci, *omitim*, *omitio*, *omitit*, *omitit*,
que cal naturalment rebutjar al ma-
tins que l'infinitiu *omitir*. Les for-
mes correctes són *emeri*, *emasci*, *emescim*,
emio, *emetré*, *emés*: *emestre*, com *admi-
nem* com *emetre*, com *remetre*, es conju-
ga exactament com *canere* o *escanere*.
Autòlogament, *abatre*, *combatre* i *debatre*
es conjuguen com *batre*; *interrompre*,
perrompre, com *rompre*; *concorrer*,
correr, etc., com *córrer*; *concebre* i
cebre, com *rebre*; *circumscriure*,
inscriure i *proscriure*, com *escriure*; *du-
re* i *excloure*, com *cloure*. Són, per
incorrecció, formes com *combatis*,
batirem (en lloc de *combateum*, *com-
teum*); *interrompiscis*, *interrumpim*
(en lloc de *interrumpis*, *interrumpem*);
corris, *corruis* (en lloc de *corres*,
corris); *concebeis*, *concebim*, *conce-
tem* (en lloc de *concep*, *concebem*, *concep-
tem*); *prescribis*, *prescribem* (en lloc de
prescribis, *prescribem*).

NOU COL-LEG.A

Ha començat de publicar-se "L'Estat Català"—publicació d'orientació nacional.
...La dirigeix el diputat a Corts En Francesc Macià.
Benvingut a la palestra!

DENUNCIA
El diari d'aquesta ciutat "El Correo Catalán" fou denunciat pel seu article editorial d'ahir, rebent, consegüentment, la visita del Jutjat.

Londres, 17.—Els resultats de

les eleccions coneguts ahir a darrera hora de la tarda eren els següents: Conservadors, 343; laboristes, 130; Liberals independents, 53; Liberals nacionals, 47; independents, 13.—**Havas.**

Londres, 27.—Els resultats electorals coneguts ahir a les deu serien els següents: Conservadors, 343; laboristes, 140; liberals, 57 i liberals nacionals, 52. — Ha-
vas.

de Pequim anuncia que a Gran Bretanya als Estats Units, Fran-

ca, Itàlia i Suècia han dirigit un ultimatum a Xina donant-li una setmana de temps per a fer alliberar als deu estrangers, apresats pels bandits.

Declaran les potències en cas negatiu que faran una declaració desqualificant el Govern de Xina.

— Radio —

La ciudadanía

Un corresponent que signa amb pseudònim té la bondat de transmetre'n un exemplar de "Le Soir", diari belga, en el qual apareix l'anunci d'un concert que donà ans d'ahir el nostre compatriota Poul

Per què? perquè en l'avenç, en lloc de trobar el nom de l'extraordinari artista català en català, el seu idioma, o en francès, l'idioma del país, el trobem en castellanyol. "Pablo Casals", en lloc de Pau Casals o enllac de Paul-Casals. L'inconeix qui comunicant fa uns comentaris i nomica agres que no volem reproduir. La nostra infinita admiració envers el mestre, ens fa creure que el preat no és sensínd d'algun secretari distret o d'algun empresari mal informat.

En canvi, veïcul, ens sentíem molt menys piadosos davant una relliscada que podem descobrir no fa gaires dies a la pàgina musical d'un estimat col·lega. També s'hi parlava del mestre Pons Casals. Era ciutadà yankee com havia dit alquifà No; el mestre mateix ho hauria demostrat vigorosament. No s'havia de ciutadà yankee ni li havia passat pel cap de fer-se'n.

Fins aquí la cosa no té res de particular. Però el senyor que donava aquest noticiu ac'n felicitava amb una joia que no hem acabat de comprendre.

En bona lògica, un català no podria ésser ciutadà català, tant-se val que sigui ciutadà yankee o subdít de Nova Zelanda.

La majoria dels catalans residents a Cuba son subdits cubans, molts dels quals residixen a l'Argentina son ciutadans argentins. Tots els irlandesos que residixen a Nordamèrica, i que, certament, ha fet llur paper en la lluita per la llibertat de llur pàtria, son subdits yankee. Quan la nostra realitat nacional obligués el ple reconeixement que el pòrtic, son arribada l'hora de fer retirar dels complotistes que deixin la seva ciutadania catalana. Ara ens sembla injust, impolític i impolític.

Crònica Social

CONFERENCIA NACIONAL D'ASSEGURANCES SOCIALS

Avui, dissabte, a dos quarts de vuit, el consell delegat de l'Institut Nacional de Previsió, En Josep Maluquer i Salvador, donarà una conferència tractant de la "Conferència Nacional d'Assegurances Socials" a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, Carnie, 30, principal.

Donada la personalitat del conferenciant i l'actualitat del tema a tractar, l'Ateneu Enciclopèdic Popular espera que veurà honorat amb l'assistència a l'acte de representacions de les distintes mutualitats catalanes a les quals afecten directament les moltes coses que s'han dit senyor.

CONFERENCIA D'ASSEGURANCES, INVALIDESA I MATERNITAT

El dijous darrer es reuní a la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis la Comissió Organitzadora de la Conferència Nacional d'Assegurances per a malalties, invalidesa i maternitat que se celebrà en aquesta capital durant la vinent setmana. En l'assemblea reunida s'ultimaren els detalls d'organització, canviant-se àmplies impressions sobre la tasca a realitzar.

S'ha efectuat en la present setmana, per la secretaria de la Conferència, la distribució als senyors assembleístes de les potències i documents d'informació referents als temes que hauran d'esser discutits en les Seccions en què es dividirà la Conferència.

Tanmateix anunciada la seva arribada a Barcelona per a assistir a la Conferència els representants del ministeri del Treball, Institut Nacional de Previsió, Caixes Col·laboradores i de les organitzacions mèdiques, asseguradores i mutualistes que han de prendre part a les deliberacions.

MITING PRO-PRESOS

El miting que ha de celebrar el Sindicat Unió al Palau d'Art Moderno tindrà lloc demà, diumenge, a les deu del matí. Serà un acte per a l'alliberació dels sindicalistes empresonats.

Parlaran Llibertat Ródenas, Francesc Arin, Vianin, Peyró i els advocats Casanovas i Barriobeco.

ASSEMBLEA AJORNADA

Per haver-se de celebrar el diumenge el miting pro-presos, el Sindicat Unió de les Arts Gràfiques ha ajornat l'assemblea que tenia anunciada pel mateix dia.

CONVOCATORIA

La Societat de mecànica del Sindicat general de Treball de Catalunya convoca a tots els elements tècnics i directors de les indústries mecàniques a una reunió que tindrà lloc demà, diumenge, a les onze del matí, en el seu estatge social, Miquel Nàñez, número 3. Es tractarà de la convocatòria d'indústria a la Reial decret de 1931.

DE LA LEGALITZACIÓ DELS SINDICATS UNIS

Com diem en l'edició d'ahir de LA PUBLICITAT, el general Ardenas abans d'ahir a la tarda signà els estatuts legalitzant onze sindicats unis.

Aquesta són els sindicats: construcció, art febril, mercantil, metal·lúrgic, productes químics, alimentació, arts gràfiques, vidres, barbers, transports i peïlars.

Els demés entraran a la reglamentació que completin la documentació existent al Govern civil.

Sembla que l'interès del governador és que no hi hagin ni Sindicats Unis ni Sindicats Plurals, sinó un sol sindicat de cada ram.

ASSEMBLEA DEL RAM DE TREBALL VIDRE

Avui a la nit tindrà lloc al Cinema Bohème, de la Plaça d'Espanya, una assemblea del ram de treball vidre del Sindicat Unió.

Anomenarem la Junta Directiva, varem examinar les orientacions que s'haurà de seguir i tractarem d'altres assumptes de caràcter general.

BORSAS DE TREBALL

En la reunió que s'ha celebrat a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, a la sala de treball per a aconseguir als obrers en la vaga s'organitzà una borsa de treball s'han sent descomptant cada setmana una pesseta del seu dels obrers i passant-los una carta patró.

PROTESTA

La Federació Catalana de Societats i Sindicats Obrers i les seccions de la "Federación Gráfica Española" han protestat al Govern contra el recent decret de legalització d'indústria a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, per creure que atempta al dret d'associació, ja reconegut per la llei.

El problema de les nacions ibèriques

Conferència d'En Rovira i Virgili a Reus

Abans d'ahir a la nit tingué lloc al Foment Republicà Nacionalista de Reus l'anunciada conferència d'En Rovira i Virgili sobre "El problema de les nacions ibèriques".

L'esplaiosa sala del Foment era, de molt abans de les deu, plena de gom a gom. Entre el públic, on hi dominava d'una manera extraordinària la joventut, hi havia representacions nacionistes de molts pobles de la comarca. A l'escenari, al costat del conferenciant, hi seïeren els senyors Lloperena, Cabré, Borràs, Pellicer i Pujol, regidors de l'Ajuntament de Reus, i els senyors Galés, Masdeu, Arana i Prat, regidors de Tarragona, que arribaren en automòbil per a assistir a l'acte junt amb altres tarragonins.

A dos quarts d'onze, s'ha la presidència d'En Francesc López, president també de la "Joventut Nacionalista Republicana", començà l'acte. El senyor López, després de llegir unes quantilles a propòsit del nostre problema i de la personalitat del conferenciant, donà a paraula a En Rovira i Virgili, que és salutà amb una gran ovació.

SALUTACIÓ

"Catalans de Reus!—comença dient—. Fa dos mesos que a la tribuna de l'Ateneu Barcelonès parlava de la tria dels camins per arribar a la llibertat de Catalunya; aquesta tria és una qüestió de política interna. Avui venim a tractar un problema exterior; el de les nostres relacions amb les demés nacionalitats ibèriques.

En plan donar a Reus aquesta conferència. Aquí tinc amics que procedim d'una mateixa política federal i que hem fet una idèntica evolució. Tinc la convicció que al En Pi i Margall visqués encara, tindria davant del problema català la mateixa posició que nosaltres. Podem dir així per tal com del mestre en guardem molt més que e. programat en servei l'esperit, que és etern i jove. (Molt bé.)

Tinc un altre motiu de satisfacció en parlar a Reus. Essent tarragoní com soc, la meua amistat amb els reusencs és com una superació de la rivalitat entre les dues ciutats. Hi ha llacs forts que ens uneixen. Un d'aquests llacs, antic, és el fons històric, romà, que ens és comú. Un altre llac és la germanor patriòtica catalana. Pel record de la nostra estranya història. Reus, i per l'amor de la nostra mare Catalunya, reusencs i tarragonins tots hem d'esser uns en la lluita per la nostra terra. (Aplaudiments.)

ELS MOTS IBERIA I ESPANYA

Deixeu, diu En Rovira, que després d'aquest explai cordial entri a tractar el primer punt del tema d'ahir. Admetent noms s'acabaran conceptes moltes vegades. Catalunya és ibèrica? Catalunya és espanyola? Cerquem primer la significació d'aquests noms. El nom d'Ibèria el trobem aplicat en temps del grec, no a tota la península, sinó tan sols a les regions del Sud i de Lleuant. Ni al Centre ni el Ponent no eren ibèrics. Hi ha un moment que els ibèrics s'acampen, a l'iberització és total i arriben a l'extrem dels Pirineus fins al riu Ròder. Aleshores s'anomena ibèrica tota la península.

Que Catalunya és ibèrica no podem, doncs, negar-ho. Però, n'era únicament? S'ha demostrat avui que en molts llocs de Catalunya els ibèrics eren minoria dominant, no majoria. Els treballadors de Schindler i de Bosch i Gimpera han demostrat que Catalunya no és fonamentalment ibèrica. La majoria de les tribus que habitaven el nostre territori eren lligures, no pas ibèrics. Lligures eren els ausetans, els cosetans, els indigetes i lants altres. Només els ilerconcs i els ilergetes eren verament ibèrics. El fons més antic de Catalunya no és ibèric. En canvi, el poble on els ibèrics més han dominat és Castella, on fou esborrada la raça celta. Hi ha, doncs, una diferència essencial en el fons prehistòric de les dues races. El nom ibèria no pot assenyalar una unitat de raça. Admetem-lo només com una unitat geogràfica. No hi ha el fons ibèric comú de què han parlat el portuguès Oliveira Martins, el català Maragall i el basc Unamuno.

Si passem a considerar el mot "Espanya" ens trobem davant un cas més delicat. Ara ja es toquen coses vives. Digué en una ocasió En Màrius Aguilar que era una "oralitat anatómica" la meua. M'agrada el nom, i el recollir. Parla, doncs, un estudi anatómic de la paraula "Espanya".

El mot no correspon prou bé a la península. El significat primitiu no pot prevaldre avui. Catalunya fou hispània en l'organització romana, és cert. Però i després? E. tot d'haver-ho estat no significa res. Portugal també fou hispània i ara ningú li comprena, per tal com és nació distinta.

Catalunya es troba en el mateix cas. Aquest fet ens el prova l'evolució històrica; a l'Edat mitjana, durant segles el nom "Espanya" no fou aplicat a Catalunya. El primer senyal del nom fou els

hores i ho diem sense trèma—el de "terra de moros", designant les terres que els moros dominaven encara.

Algu, en canvi, ha retret al fet que Catalunya fos coneguda per "Marca hispànica". Però és ja cosa comprovada que "marca" volia dir "terra fronterera", i "Marca hispànica", per tant, era la terra que és a la ratlla d'Espanya, no dins Espanya. En Mirer i Sans va demostrar que durant bona part de l'Edat Mitjana Catalunya no és compresa sota el nom d'Espanya. El comte Ramon Berenguer IV, dirigint-se a Alfons VII de Castella, l'anomena emperador dels espanyols.

Es en temps dels Reis Catòlics, iniciada la nostra decadència nacional, en camí de l'unitarisme, quan altre cop el nom "Espanya" ens és aplicat en un sentit polític. Però és que el mot ha mantingut el seu sentit primitiu? Portugal n'ha estat exclosa, triomfant després de la revolució del segle XVII. Catalunya, vençuda en la lluita, continua, per aquest fet, essent oficialment Espanya. Estem així a la mercé dels fets. Som espanyols perquè varem perdre. És que si els catalans fóssim espanyols per natura, podria una guerra canviar la nostra condició? (Aplaudiments.)

Porte, al i Castella, tots ho sabem, s'assemblen més que Castella i Catalunya. Tenim, doncs, també el dret dels portuguesos, és a dir, el dret a distingir entre Espanya i Catalunya.

Aquesta distinció els mateixos castellans la fan. No volem llur tendència a anomenar "espanyol" l'indiana castellà? Tenen raó, no podem protestar-ne. Espanya és l'esperit, el govern, la raça de Castella.

Comprendria que si el nom Espanya lingües una gran valor internacional el reivindicéssim per a nosaltres. No és pas així. Perquè disputar-lo, doncs? Els castellans han d'esser lligers: si l'espanyol és el castellà, Catalunya no és Espanya. (Grans aplaudiments.)

Des de punt de vista geogràfic admetem el nom d'Ibèria. El d'Espanya no tenim cap inconvenient en deixar-lo a l'Espanya castellana, tot posant davant seu una Catalunya definida i única. Definida i única com Polònia, per exemple, que conserva el seu esperit nacional a despit del trasllament trigat. Wanda Landowska havia dit: Soc polonesa, mai no podré ésser russa, per tant. (Molt bé.)

LES NACIONALITATS IBERIQUES

Podem establir ja una re. prehistòrica de les quatre nacionalitats ibèriques, tal com seguix: Espanya, ibèrica; Catalunya, lligura; Basconia, pre-iberica i peninsular; de la raça neolítica-pirenaica; Portugal amb castella, fons ibèric amb una part celta considerable.

Aquestes són les quatre personalitats peninsulars. Però què hi ha hagut una de dominadora i hegemònica?

Veig un conjunt de fets que l'han afavorit: la seva major extensió; la seva situació central; la victòria lingüística que aconseguí d'annular el galleg. Veig, d'altra banda, el fet d'una Catalunya que desvia la seva trajectòria. La política dels nostres comtes i comtes-reis no fou de tot encertada. No van comprendre que com més s'extengués Catalunya per terra de moros més gran seria el seu territori i la seva àrea lingüística. En Jaume I seguí la bona política peninsular. Amb la reconquesta de Païl Rei, esdevengueren catalans València i Mallorca. Però encara comet l'error de regar al reialme de Múrcia als castellans.

Si els nostres comtes i reis s'haguessin preocupat de fer una més àmplia reconquesta, tota la faixa oriental de la península fora avui una gran nació catalana. Al contrari, l'expansió oriental mediterrània s'evaní.

Troblem a la Península quatre nacions que no són quatre Estats. Les quatre nacionalitats han de tenir fórmules de convivència que avui no tenen. Hi ha un fet important: la separació de Portugal.

Quan en el segle XVII, esclatà una doble revolta contra Espanya, i els castellans varen a impossibilitat de retindre alhora Portugal i Catalunya, concentrant tots llurs esforços contra el que els era més odiat, contra Catalunya. Pot dir-se que la independència de Portugal la conquistà el nostre poble. (Molt bé.)

LA FÓRMULA UNITÀRIA

La fórmula unitària no assegura la convivència espanyola. Podem ésser subdita d'Espanya, pagar-li les contribucions, servir en el seu exèrcit. Però la nostra ànima els ha fugit per sempre més. (Ovació.)

Aquesta rivalitat, aquests conflictes entre els dos pobles, no són cosa d'ara. Es diu sovint que tot és obra de quatre polítics malvats. No és pas cert. Ja a la Crònica d'En Jaume es diu dels castellans que "no són gens de molta

ufana i orgullosos". Un altre Rei, En Pere III, sortint d'Aragó a luda la nostra "terra de lleialtat", oposant-se a la que acaba de deixar. Encara hi ha més anècdotes: Alfons el Magnànim era u lligar i havia deixat com a regent a Catalunya la seva muller, volada de funcionaris i servents castellans que treballaven contra la nostra terra. Fou demandada a la reina llur exiliació. "Els meus servents també han de marxar?"—va dir la reina. I li fou respost que fins les mules, si paraven castellà.

Catalunya i Castella són un matrimoni que es baralla en plena lluita de mel. Els conflictes dels teléons i dels concursos de ramaderia no són cosa nova: recordem el cas de les obres de Mestre Blai a la Genèra ital, suspeses pel Virrei perquè deia que es feia una fortíssima. No, la fórmula unitària no pot ésser una fórmula de convivència. És la convivència de la presó on s'apleguen carcellers i presos. No és el que volem. No és tampoc una fórmula d'integració, perquè Portugal restaria al de fora, i Espanya, sense ell, mutilada. Els portuguesos no poden entrar en un regim unitari. Tampoc poden ésser reduïts per la conquesta. No hem d'oblidar que Portugal pertany a la Societat de les Nacions, que garanteix la independència dels seus membres.

LA FEDERACIÓ

La federació semblava que era la fórmula ideal. Homen com En Salmeron volien que Portugal es federés amb Espanya. Contra això En Pi i Margall exposava la seva fórmula: a les 14 estrelles de l'Espanya federal, Portugal s'afegiria. Avui si tenim la fórmula de les conviccions, direm que cap de les dues fórmules no és perfecta, ni la d'En Salmeron ni la d'En Pi i Margall. Hi ha una tercera fórmula: plena sobirania nacional.

Hi ha gent que creu que la independència de les nacions s'oposa a la seva mitja convivència. Això és un error.

"Hi ha interessos comuns a la península", proclama En Cambó, i no s'equivoca. Però és que no més la fórmula federativa pot ligar aquests interessos? Al Nord i al Centre d'Europa hi ha nacions amb problemes i interessos comuns, i no obstant no es federen. A gu regionalista català invocava el curs dels rius per derivar-ne la unitat de l'Espanya. Però, i el Riu i el Danubi, que passen per tant de terres diverses? I com s'expliquen que avui Portugal amb riu que neixen a Espanya, sigui independent? La invocació al curs dels rius i a la geografia és un sofisma. (Molt bé.)

LA MILLOR SOLUCIÓ

Entre la federació i l'iso ament hi ha fórmules intermèdies. Agafem la constitució d'Irlanda i veurem que va molt més enllà de la federació. Mireu les nacions danubianes polítics i llurs i unides per tractats i aliances. Una fórmula semblant podria aplicar-se a Catalunya: es nacions peninsulars, amb tractats diplomàtics i comercials resoluerien els problemes comuns.

Aquesta fórmula, que jo crec que triomfarà a la fi, hauria de despertar la simpatia dels castellans que s'oposen als Aranès, dels castellans lligures i catalans que vo en tenir la llibertat d'acollir el draps dels seus vestits on els plagui. Nosaltres, com un amic nostre deia, som lligures i catalans de governants, lliges i lligures. Volem escollir-nos el que ens plagui, també. (Grans aplaudiments.)

EL FIMARGALLISME I EL CAS DE CUBA

La fórmula federal no pot ésser, imposada per força, invocant el nom d'En Pi i Margall. Creiem que si el visqués en nosa tres pensaria com nosaltres, per tal com l'essència de la seva doctrina és el principi del pacte, la "voluntat" d'unir-se federativament. Si ell es convencerà que un poble vol la independència, simpatitzarà amb la seva causa.

Veig el cas de Cuba, doble exemple, dels catalans i dels espanyols. Cuba aconseguí la seva llibertat després de repetides revoltes. Penso en el mèrit que hauria tingut un governant espanyol que amb una mica de pre-visió, s'hagués aplegat a reconèixer el que després havia d'esser un fet. Cubans i espanyols s'haurien eslliviats guerra i dolors.

L'odi d'Espanya creu per l'anyada de Màxim Gómez i de Maceo, oficial avui i rebuda als ports espanyols amb les canonades regamentàries d'homenatge, quan la hissa un vaixell de guerra. Avui Cuba és una de les vint nacions "germanes". Per arribar aquí cal passar per una guerra? Per què no esllivar-la? Per què hem de passar per proves ormentals abans de que algun acollits com a germans? (Molt bé.)

El camí de Catalunya ja no té aturador. Si avui l'autonomia federativa no pla, un cop empresada l'acció violenta d'arribar a la màxima conseqüència. Nosaltres

proposom una fórmula pacífica. Ella volen fer-nos passar per la ràgedia de la sang abans de veure triomfant la nostra bandera.

LA CATALUNYA FEDERAL

No som federals d'Espanya. Som federals de Catalunya. Dedicarem l'esforç de la nostra intelligència i del nostre braç a fer la llibertat de les tres regions: Catalunya, Balears i València, que somiem federativament unides. Amb les altres nacions ibèriques hi volem viure en pau i amistat. Però les fórmules de convivència han de venir del reconeixement de la sobirania nacional. En aquestes fórmules hi entrarien potser altres pobles a més a més de les quatre nacions ibèriques. Per què no hi podrien entrar França o Itàlia?

Nosaltres tenim un amor sentit nacionalista. No som esquitats ni ciosos. Va ésser estudiant els problemes nacionalistes d'Europa que vaig enfortir el meu nacionalisme català.

Però ja ningú avui no creu en aquells Estats Units d'Europa que somiava Víctor Hugo. Els pobles s'entenen i pacten, sense cedir cap mica de sobirania. Això no és federació.

L'aspiració a la sobirania plena i la persistència d'un moviment, proven que la nacionalitat viu. Les regions devengades es barallen, però tot passa davant l'interès nacional. Si el Sud, revoltat als Estats Units en la guerra de Secessió, hagués estat nació, el problema hauria estat diferent. Ni les guerres ni les opressions s'ofegarien, i els segles passarien endavant.

Acabaré amics, recordant una frase de Saint-Réuve: "Hom de deixar les coses abans que les coses ens deixin a nosaltres."

Espanya no ha escollit mai aquest principi. Recordem-li novament i d'aguem a Espanya que si el règim d'imposició no deixa a Catalunya, Catalunya deixarà aquest règim!!

Una gran ovació acull aquestes darreres paraules. El públic, a peu dret, aclama l'il·lustre conferenciant, que és salutat i felicitat pels més significats assistents a l'acte. La conferència ha durat prop d'una hora i mitja.

LA MUSICA

Associació filarmònica de Concerts

Demà, a les cinc de la tarda, tindrà lloc en aquesta Associació el recital de "lieders" a càrrec de la genial cantant Véra Jancopoulos. En aquesta sessió col·laborarà com a pianista acompanyant l'arxista L. Schlapnikov. Formen el programa l'audició integral de "L'amor del Poeta", de Schumann; manlles composicions de Fauré, P. R. Schubert, Moussorgsky, Faure i Roussell. Ambdues arxistes anaben de donar el mateix programa a la gran Sala Magador, de París i segons opinió de tota la crítica, assoliren un èxit sensacional a París.

Orfó de Montserrat

En l'anunciat concert extraordinari que tindrà lloc la tarda del vinent diumenge, amb motiu de la visita de germanor de l'Orfó de Montserrat d'Olesa a l'Orfó de Montserrat del Centre Moral i Instruït de Gràcia, s'interpararà pels dos orfons el programa que detallam a continuació:

I part.—Orfó de Montserrat, de Gràcia: "Salutació a la Pàtria", "Margarida", "El fadrí sastrer", "Corandres", "L'heren Riera", "Son-són", "El meu marit polí", de Pérez Moya; "L'ocellada", Jannequin. Direcció: Mestre Antoni Pérez Moya.

II part.—Orfó de Montserrat, d'Olesa: "Himne a la senyora", Monné; "Sota de l'am", Morera; "Scherzo", Martini; "La cardana gran", Morera; "Serenata", Otto; "Les barbaques" (fragment), Peydró; "La dona d'aigua" (secció de senyoretes), Serra; "Sant dilluns" (secció d'homes), Otto; "La nina i el moliner", Pérez Moya; "Montserrat" (sardana), Casademont. Direcció: Mestre Francesc Monné. Solista: senyoreta Maria Sastra.

III part.—Pels dos orfons: "Sant Josep i Sant Joan", Pérez Moya; "La sardana de les monges", Morera; "El cant de la senyora", Millet. Direcció: Mestre Francesc Monné.

El concert començarà puntualment a dos quarts de cinc. L'Orfó de Montserrat, d'Olesa, arribarà a l'estació de Magòria a les 8.13 del matí, dirigint-se a l'estació de la Plaça de Catalunya per arribar per l'estació de Gràcia a les nou, on serà rebut per l'Orfó de Montserrat, del Centre Moral i Instruït, de Gràcia, per a dirigir-se després a l'església parroquial de Jesús, per a cantar conjuntament els dos orfons la Missa de "La Mare de Déu de Núria", en l'ofici solenne que s'ha anunciat.

Quedan invitats a dita actes tots els coristes i solistes afins.

Fets Diversos

Atropellada per un automòbil

A les onze d'ahir matí fou atropellada al carrer de Hostafranca Francesc Peris Rojals, de quaranta cinc anys, habitant al carrer d'Entença, número 140, la qual tenia la cama esquerra lesionada, per haver-se atropellada l'auto 1.064 al carrer de les Cortes Catalanes, aprop del d'Entença. El pacient passà a l'Hospital Clínic.

Robatori a Corbera de Llobregat

Havent sabut el cap de la brigada mòbil, el comissari senyor Salazar, que s'havia comès un robatori a Corbera de Llobregat, disposà que diversos agents fessin les averiguacions necessàries.

Resulta que un individu havia pres un automòbil de passatgers de la Companyia Auto-corb, d'aquella localitat, en el qual hi havien carregat diverses peces de tela robada de la fàbrica de teixits d'Alfons Saurer, també de Corbera.

Fetes les recerques per la policia donaren per resultat que l'automòbil fou trobat abandonat en un camp proper a la Plaça Monumental i la lla dels ferrocarrils M. S. A.

En una barrena immediata al carrer d'Argelès foren trobats els gèneres robats, consistents en 34 peces de teixit, cinc neumàtics, dues bicicletes i diversos objectes automobilitats.

Foren detinguts el propietari i el guarda de la barrena, anomenats Pere Sureda Gómez i Lluís Almar Molins.

Els detinguts i els gèneres foren portats a disposició del jutge de Sant Feliu de Llobregat, que instrueix les diligències.

ELS TEATRES

TEATRE CATALA ROMEA

A preu de nombrosos senyors abonats a les sis funcions de teatre nacional i estranger ha estat assenyalada la data del diumenge 27, per a la inauguració d'aquelles funcions, per tal que els senyors que estiguin abonats al gran teatre Liceu no de perdin cap funció.

En aquella data, doncs, s'inaugurarà la sèrie de funcions amb l'obra de Jerome K. Jerome "Panny i els seus criats", que la companyia de Romanus començarà d'assajar.

TEATRE CATALA ROMEA

Aquesta nit tindrà lloc l'estrena de l'espectacle de la immortel novel·la de Lamartine "Graziella", en tres actes i 7 quadres, dels celebrats autors En Santiago Rusiñol i En Josep Burgas. L'obra serà presentada amb tot l'acurament i amb decorat nou dels escenògrafs Batlle i Amigó i Higinio Colmenero, essent interpretada sota el senyal repartiment: Graziella, senyora Ortiz; Gastana, senyora Morera; Angelina, senyora Coscolla R.; Rosa, senyoreta Coscolla E.; Alfons, senyor Grases; Aymon, senyor Sorrahima; Andreu, senyor Montero; Oncle Tomás, senyor Guaitar; Ceco, senyor Ferrándiz; Beppo, senyoreta Ribas; Paoletto, senyor Martí; Noi, senyoreta Coscolla F.; Noi, senyoreta Escrivà; Noi d'hotel, noi Guaitar.

Crònica Judicial

AUDIENCIA PROVINCIAL

A la Secció primera va compareixer Genis Haro Martínez i Enric Domènec Torregrossa, de mals antecedents, els quals van sotmetre en una ocasió a un auto-camí dues peces de vellut valorades en 240 pessetes, donant el Domènec, en ésser detingut, un nom fals.

El fiscal va demanar quatre anys, dos mesos i un dia de presó correccional per al Domènec en quant al furt i tres mesos i onze dies d'arrest major per l'as de nom suposat, i per a l'Haro, un any de presó correccional.

A porta tanca va començar a la Secció segona una vista d'una causa per violació, la que continuarà aquest matí.

ASSENYALAMENTS PER AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Concepció. Discrepàcia. J. Dugas, contra E. Boms.

Contenció. Coma Puigmal, contra Administració de l'Estal.

Idem segona. — Lloja i Sud. Aiguas de Ilardeana, contra Aiguas Ajuntament de Mayals.

Solsons. Major quantia. Teresa Gribert, contra Josep Gené i altres.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Audiència. Tres orals, per furt i estafa.

Secció segona. — Sabadell. Continuació de la vista per violació.

Secció tercera. — Lloja i Sud. Dos orals, per furt i un incident, per lesions.

Secció quarta. — Sant Feliu. Un oral, per furt i dos incidents.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

Les sessions parlamentàries

CONGRES

Comença la sessió a dos quarts de quatre, presidida pel senyor Bugallà. Al baró blau els ministres de Finances, Marina i Governació.

S'aprova l'acta anterior. El ministre de Marina llegeix un projecte de llei.

PREGS I PREGUNTES

El senyor Baróla en formula una sobre les relacions entre ambdues Cambres amb motiu de les manifestacions fetes al Senat en la darrera sessió de l'etapa anterior. Pregunta al ministre de Finances si està disposat a acceptar una interpellació sobre l'assumpte. Diu que ve a tractar una qüestió d'interès col·lectiu, puix ara que tant d'enemics té el règim parlamentari convé que els diputats no contribueixin al descredito del Parlament i es disposin a intervenir en un debat que pot tenir gran transcendència.

El President diu que ha vist amb disgust el Diari de Sessions del Senat el que va dir-se en aquella última sessió. Creu que els cossos legislaturs han de prestar-se mutu respecte i no censurar-se l'un a l'altre. Afegix que anà a veure el cap del Govern i després el president del Senat, exposant-los la seva fundada queixa, que va rebre les obligades excuses i que la paraula després d'aquella que s'ha referit el senyor Baróla va ésser pronunciada en un moment de passió, sense que la sentís ben bé el president. Està d'acord amb la forma amb que el senyor Baróla entaula la reclamació, però que abans cal sentir la veu del Govern, per si amb això pogués quedar satisfet el senyor Baróla.

El ministre de Finances diu que no ha vist res reprovable al Diari de Sessions del Senat i repeteix el que digué respecte de l'actament amb que el Govern ha d'acceptar un acord del Congrés en els del seu dret.

L'actitud del Senat no ha estat ben interpretada. Pugué creure el Senat que l'acord del Congrés no era privat d'aquest, perquè havia de tenir una repercussió en el pressupost i per això creure que el procediment a seguir legalment no era el de que es tracta. En això no pot haver-hi cap agravi per al Congrés.

El senyor Baróla replica que la resposta del ministre de Finances el deixa quelcom confús, puix amb el propòsit de situar-se bé avança una solució.

En front de ço que el ministre ha dit hi ha la conducta del senyor Bugallà, formulant l'oportuna reclamació, i esperava que aquesta gestió hagués tingut plena repercussió en el primer acte del Senat, al reprendre les sessions; però ha passat el temps i això no s'ha fet i no s'ha donat al Congrés cap classe d'explicacions.

El mateix fet d'haver realitzat la gestió el senyor Bugallà sense que hagi pogut donar una satisfacció a la Cambra, agreuja el problema.

No vol discutir la qüestió de fons, a què ha alludat el ministre, així com el Congrés podia o no prendre l'acord, puix la seva opinió la té expressada en una resolució que presenta.

El que vol tractar és la qüestió de forma, puix al Senat ha ocorregut quelcom que els diputats no desuen ni poden tolerar i sobre això anuncia una interpellació.

Comprén que ara no seria oportú atreure's amb aquest assumpte, que no afecta a l'opinió, encara que és interessant per als debats que el Congrés ha de portar a cap sobre qüestions de palpitant actualitat i suma transcendència, però no renuncia a tractar l'assumpte a son degut temps i de reclamar la responsabilitat deguda.

El ministre de Finances insisteix en què per la presència del Senat no pot haver-hi la menor intenció d'ofensa per al Congrés.

El President manifesta que ell esperava per a reprendre les negociacions a què se'n repreguessin les sessions, però ha esperat fer-ho perquè sabia que havien de formular reclamacions alguns diputats.

Formulada ja aquesta i acceptada la interpellació, la presència podrà seguir la negociació.

El senyor Baróla discrepa del criteri del senyor Bergamín i creu que el Govern havia de parlar i intervenir.

Dirigint-se al president de la Cambra, diu que mentre vegi que no s'han donat al Congrés les degudes explicacions, arribarà fins on pot arribar.

El President: Tine la seguretat que el Congrés quedarà satisfet. Continua la interpellació del senyor Besteiro sobre la conducta del Director d'Ordre públic i forces a les seves ordres.

El senyor Gasóon i Marin fa ús de la paraula.

Manifesta que per a la finalitat de la seva intervenció, tant li fa de saber quins són els que han instigat els estudiants per a lloure aldarulls.

Li importa molt més la conducta de les autoritats en els passats dies amb motiu de les protestes contra les Juntres militars.

El Rector de la Universitat hagué de protestar de la ingerència de la força pública en aquest centre docent, i el mateix hagué de fer el degà de la Facultat de Medicina.

Importa molt que es restableixi la normalitat acadèmica.

Rebutja la suposició de que amb els grups d'estudiants havia barrejat d'elements estranys, car ell va poder veure com els guardies a la Porta del Sol, on hi havia moltes senyores, desambainaren els sabres i invadiren les aceres sense que hi hagués motiu que ho justificués. Segurament això no es va fer per ordre del ministre de la Governació.

Està provat que a la Facultat entrà un agent de la policia armat. Està provat que ningú obligà a baixar del tramvia el guardià 865, sinó que aquest ho va fer per la seva voluntat, agredint els estudiants amb sabre i pistola.

En la repressió realitzada o hi ha hagut excés de força pública, o s'ha obrat en virtut d'ordres rebudes.

Per a nosaltres, aquí no hi ha més responsables que el Govern constituït. Puix bé: joestic segur de què el Govern no ha donat les barbes ordres de repressió que justificu la conducta dels agents de l'autoritat.

Repeteix el ministre de la Governació que el guardià 865 obrà exclusivament pel seu compte i que es notifica al jutge de guàrdia l'esdevingut per tal que incoï el corresponent sumari.

Afirma que la força pública tenia ordres de respectar rigorosament el dret d'así a la Universitat i a la Facultat de Medicina.

Nega que l'acordonament dels edificis fos una provocació als estudiants, sinó que pel contrari, era una mesura que garantí la seva seguretat. Prova d'això és que quan es va fer tal cosa, no hi hagué ni un sol fet. Acaba dient que si li denuncien un cas concret censurable o deplorable, imposarà el càstig corresponent.

El senyor Gasóon i Marin rectifica i diu que per no envienar la qüestió no vol reproduir les paraules del degà de la Facultat de Medicina que qualificava de brutals les càrregues de la policia anteriors al dia 15. Demana que s'obri el corresponent expedient governatiu.

Sortint-se del tema, amb permís de la Cambra, tracta un altre important problema, com ho és el relatiu a la reorganització de la policia. Cada vegada que aquí s'assassina un president del Consell de ministres, es creu que la salvació d'Espanya està en la reorganització d'aquella i en donar-li mitjans concrets. Segons aquest criteri, s'ha procedit ara i s'ha donat a la policia d'armes, com aquests del trenca-caps, inadequada completament per a les funcions que els seus membres han de realitzar.

Acaba dient que si els guardies no responen a les ordres rebudes en els carrers dies, no hi ha dubte que s'han extralimitat i això comporta una responsabilitat que s'ha d'exigir.

El ministre de la Governació també rectifica no aportant nous arguments.

El senyor Villalobos consum el segon torn de la interpellació.

Diu que el cas del guardià Parrondo no és un d'allà, sinó un més revelador d'un sistema que té com a antecedents el ridícul bandol de separació de sexes en els cinemes, les deportacions, l'actuació d'En Martínez Anido i de l'Arlegui i tants altres, dels quals és responsable el Govern.

El comte de Romanones: Es cert.

El senyor Villalobos diu que amb motiu d'anteriors actes d'En Millán de Priego ja havia d'esser desistit. Recorda el què va fer l'istiu passat quan el Govern portugués donà facilitats per a l'entrada dels espanyols a la veïna República. Aleshores En Millán va seguir el procediment contrari, i la cèdula personal que servia per a entrar a Portugal no servia per a entrar als espanyols a Espanya.

Fa més mal a l'autoritat la injustícia del Poder, que totes les propagandes disolventes. Fa dos dies a Salamanca els guardies varen fer també molts d'atropells als estudiants, professors i persones significades. Ha passat això també a Valladolid i altres llocs, demostrant que es tracta

d'un sistema de repressió constantment seguit.

El senyor Pozas, com a diputat per Saragossa, intervé en el debat per a referir-se a fets desquollats a aquella ciutat. Els explica en la forma coneguda per la Premsa i està d'acord amb En Villalobos, que la repressió dels guardies obreix a un sistema.

Pregunta al ministre de la Governació si està conforme amb el procedir dels seus subordinats i diu que si el cap del Govern s'ha enparat darrerament amb les deus de l'opinió per a prendre certes determinacions, segons declara en el preàmbul del decret i projecte de llei, ha de fer el mateix amb altres manifestacions, encara que no es refereixin a actes favorables al Govern.

El senyor Salvatella desitja que vingui el ministre d'Instrucció pública per a interpellar-lo sobre d'aquest assumpte ja que també a ell li toca la qüestió.

El President: El Govern està sempre representat per qualsevol ministre i en aquest cas, per a tractar d'un problema d'ordre públic s'ha cragut que havia d'estar present el ministre de la Governació.

Malgrat, quan el ministre d'Instrucció pública s'assabenta del desig dels diputats, segurament s'apressarà en venir.

El senyor Salvatella: L'agraïrem molt.

El senyor Guerra del Río intervé demanant la presència del ministre d'Instrucció.

Demana la destitució d'En Millán de Priego per tal com és responsable del sistema que la policia i els guardies de seguretat practiquen en persecució dels ciutadans.

Recorda l'autorització donada al Govern pel Parlament quan es discutí el pressupost per a reorganitzar la policia i diu que aleshores s'ofertí donar unitat a la reorganització per tal que hi hagués algú que'n fos responsable.

Res no s'ha complert de l'ofertí, i així s'han pogut fer impunement les quinze següents, els mals tractes a les Comissaries, les deportacions arbitràries com si continuessin sus peses les garanties constitucionals.

Tot això passa malgrat el que els ministres diuen que ells no ordenen aquestes coses. Així, o es destitueix a En Millán que és el que fa tot això desobeint les ordres del Govern, o aquest és el responsable de ço que passa.

Encara hi han individus exiliats d'Espanya sense que els hagi condemnat ningú més que En Millán, i diu que el cònsol de l'Uruguai a Les Palmes li comunica que encara està pres el seu compatriota Joan Covadad Ripoll, que va ésser traslladat de presó en presó per Espanya i després portat a Fernando Pó fins l'agost darrer, el qual fou transportat de Cabo Jubi a Les Palmes, amb el màxim dret desfet d'un cop de culata.

Tot això ho diu el Cònsol que ha vist a l'individu en qüestió i diu que es tracta d'un home d'aspecte distingit que assegura no ha comès cap delictes, que desitja sol' judici i que si és culpable se'l castiga.

El ministre de la Governació: Aquest Cònsol es dirigeix a la senyoria en llos de dirigir-se al ministeri d'Estat?

El senyor Guerra del Río: A veure si aquest Cònsol s'endurà les encarregades! (Grans rialles.)

El President li advertix que han passat les hores reglamentàries de precs i preguntes, pel que seria convenient que l'orador concretés els seus càrrecs per tal que poguessin ésser atesos.

El senyor Guerra del Río: No es tracta de càrrecs sinó de coses que sap tothom i que han estat publicades pels diaris.

Aquest Cònsol ha dit que es farà càrrec d'aquest uruguai per a portar-lo al seu país, però per això cal que les autoritats espanyoles el posin en llibertat.

El ministre de la Governació: Justament el nostre interès més gran és el d'averiguar la nacionalitat de cada individu que es trobi en circumstàncies anormals per a enviar-lo al seu país.

El senyor Guerra del Río: D'això s'han valgut com a pretexte per a tenir-los en les presons, però no és llogerini humà que es maltracti i persegueixi als que viuen a Espanya, amb el pretexte de que s'ha d'enviar-los als seus països; puix fins es dona el cas que alguns no saben a quina nacionalitat pertanyen.

El ministre de la Governació contesta que a resultes de la guerra europea han vingut a Espanya molts individus que no estan aquí a l'empay de la Constitució. (Grans protestes a l'escenari.) Vull dir que es tracta de desertors i altres individus que han de respondre en els seus països de llur conducta, i per a aquesta repatriació el Govern ar-

bitrà un crèdit de vint-i-cinc mil pessetes i procurarà en tot cas complir el seu començ.

El President advertix que la interpellació ha derivat i ja es tracta de coses agenes a l'objecte de la proposició que la motivà.

El senyor Sarradell diu que s'està dintre de la proposició ja que amb ella es tracta d'investigar el procedir d'En Millán de Priego, el qual pels seus actes està quasi a les portes de la presó. (Grans murmuris i cops de campaneta.)

El President crida a l'ordre a En Sarradell i advertix a tothom que pot seguir el debat perquè s'està a fora les hores de precs.

Alguns diputats: Doncs que es perllongui aquesta part de la sessió.

El President: No és reglamentari i a més a més el ministre pot trobar-se en aquests moments mancat de les dades necessàries per a contestar els precs que es formulen.

El senyor Prieto: No les tindrà mai.

Hi ha una petita escaramussa entre els senyors Sarradell i Bugallà, sobre si deu o no seguir el debat i si s'està o no dintre de la interpellació iniciada per En Besteiro.

Predomina el criteri de la Presidència i se suspèn el debat, entrant en l'

ORDRE DEL DIA

Continua la discussió del dictamen de la Comissió mixta de Foment sobre el projecte de Llei d'ordenació ferroviària.

El senyor Delgado Benítez consum un altre torn en contra de la totalitat, fent al·lusions a les fórmules d'En Cambó i En Maura per a resoldre el problema ferroviari assenyalant la com tradició que tenen amb el projecte que es presenta.

Diu que la situació de les Compagnies ferroviàries no és tan crítica com se suposa, ja que els avançaments fets per l'Estat els hi ha servit per a augmentar el dividend dels seus accionistes. Així la Compagnia del Nord ha pogut repartir vint pessetes per acció i tenint un dèficit d'onze milions, ha rebut avançaments per un valor superior a trenta milions.

Tracta del valor de les aportacions, de la importància de les tarifes, del terme de cinquanta anys i diu que el problema del rescat no s'ha plantejat sincerament. Diu que el Consell Superior de Ferrocarrils, per la forma que s'ha constituït inepara poca confiança, ja que si hi han persones honorabilíssimes, desconeixen en absolut el funcionament de l'exploatació dels ferrocarrils. Examina el dictamen tècnicament.

El senyor Serrano Jover li contesta per la Comissió, fent una detallada defensa del dictamen.

Se suspèn el debat i s'acaba la sessió a dos quarts de nou.

SNAT

Presideix el senyor Sánchez Toca i s'obre a les quatre. Al baró blau, el ministre d'Instrucció pública.

PRECS I PREGUNTES

El senyor Palanco demana protecció per a l'agricultura, combatent la importació de blat argentí. Nega que a Espanya no es culti prou blat per al consum del país, per tal com avui se'n culti tres vegades més que abans.

El senyor Hernández Tejero demana que el Govern s'ocupi de la plaga de la llagosta, que assola la província de Ciutat Reial.

El marquès de l'Hormida, com de costum, s'ocupa de l'oli, demanant que se'n faciliti l'exportació.

Parla també de l'escassetat que hi ha a Espanya de ramaderia, la causa de la qual és deguda a la gran quantitat de bestiar cavallí que es porta a l'estranger. Sobre l'extinció de la llagosta, diu que si el diner que s'empra s'administrés bé, s'obtidrien bons resultats.

La crisi de l'agricultura s'ha agreujat per la introducció de 209.000 tones de blat de moro.

El ministre d'Estat diu que transmetrà aquests precs al seu company de Foment.

El senyor Guillén Sol demana del Govern endrígues mesures per a l'extinció de la llagosta, manifestant que pot fer-se molt per a combatre aquest flagell.

S'adreix a la petició que es protegeixi a l'agricultura, protegint i fomentant la cria cavallina.

Els senyors marquès de l'Hormida i Fernández Tejero parlen pel al·lusions.

ORDRE DEL DIA

S'aprova l'acta. S'admet a l'exercici del càrrec de senador vitalici al marquès de Sotomayor.

Després el Senat es constitueix en sessió secreta.

Represa la pública, es dona compte del despatx ordinari, assenyalant l'ordre del dia per al dimarts i queda aixecada.

De l'agitació escolar

El ministre d'Instrucció, parlant amb els periodistes sobre l'actitud dels estudiants, ha dit, contestant a una pregunta d'un reporter:

—No és exacte el rumor relatiu a discrepàncies de criteri entre el ministre d'Estat i jo en tractar d'aquest assumpte.

Jo no puc desposseir-me, ara, de l'afecte que sento vers els escolars, puix porto actuant de catedràtic molts anys i els considero com a fills meus; però també és veritat, que cap queixa pug tenir amb ningú dels meus companys de Gabinet, puix el Govern, com ja és sabut, ha exigit les responsabilitats oportunes.

EN MILLAN DE PRIEGO HA DIMITIT?

A darrera hora de la tarda s'assegura que En Millán de Priego havia presentat la dimissió del càrrec de director general d'Ordre públic.

MANIFESTACIO PER A DEMA

A proposta dels escolars, s'ha acordat en la reunió d'aquest matí celebrar el vinent diumenge una manifestació, al davant de la qual hi aurà el Claustre de Professors si accepta la invitació que els estudiants li faran.

Els escolars estaven decidits aquest matí a celebrar l'acte amb permís de l'autoritat o sense ell, portant els estendards de les diverses Facultats, i donant a la manifestació el major caràcter de solemnitat possible.

A LA FACULTAT DE MEDICINA

Les portes de la Facultat de Medicina han estat tancades. Igual que ahir, els estudiants s'han reunit a l'amfiteatre de la Facultat, limitant-se a cantar cançons al·lusives al director de Seguretat.

Després s'han dispersat pacíficament. Els alumnes del Conservatori han fet colla amb els escolars, recorrent els carrers centrals fins a la Porta del Sol cantant el mateix repertori dedicat al senyor Millán de Priego.

ELS AFERS MILITARS

EL SUPPLICATORI D'EN BERENQUER

A les cinc de la tarda s'ha reunit al Senat la Comissió nomenada per a informar sobre la petició del suplicatori al general Berenguer.

No hi assisteix el senyor Azpíu.

Es limitarà la Comissió a constituir-se, designant per a president el comte de Lizarraga, i a mantenir un canvi d'impressions.

OPINIO D'EN CHAPARRIETA

El comentarís als passadissos del Senat es referien únicament a la concessió del suplicatori al general Berenguer.

El senyor Chaparríeta, abans de reunir-se la Comissió, ha declarat que es procedirà amb gran rapidesa per a dictaminar i que per decor de la Cambra i pel propi prestigi del general Berenguer, s'ha d'accedir a la concessió del suplicatori.

Al seu judici, els arguments del senyor Tormo estan mancats de virtualitat, perquè el que va a examinar el Congrés en l'expedient Pienzo, és un cas de "cas prestat" polític, en tant que el processament del general Berenguer se refereix a una suposada responsabilitat jurídica.

EL PRESIDENT DE LA COMISSIO D'INFANTERIA

Ha conferenciat amb el senyor Sánchez Guerra el president de la Comissió Informativa d'Infanteria, coronel Nouvilas.

LA QUESIO DEL MARROO EN BURQUETE I EN SANCHEZ GUERRA

L'Alt Comissari, millorat de la Menageria indisposició que l'obligà a fer llit el dia d'ahir, ha estat avui al ministeri de la Governació conferenciant amb el president del Consell.

LA POLITICA SOCIAL DEL GOVERN

Al ministeri del Treball han facilitat la següent nota:

"La política social del Govern dirigida a intensificar, mitjançant organismes apropiats de caràcter permanent en els més significatius centres industrials del nostre país, l'acció intervencionista i tutelar del poder públic en els conflictes de caràcter social i en el coneixement i desenvolupament de les associacions que impulsen la vida corporativa feta que proposés a les Corts la creació de delegacions regionals que en contacte íntim amb el ministeri, fos el seu representant per activar tramitacions i resoldre dificultats que tot sovint es presenten en la inevitable lluita entre el capital i el treball.

En aquesta direcció el ministeri del Treball, començant a impulsar ha sol·licitat a la firma de S. M. el Rei la creació de la Delegació ràgia del Treball, a

Barcelona, conferint el seu exercici al doctor En Jaume Algorra, catedràtic d'Economia i Hisenda pública a la Universitat de Barcelona, persona especialitzada en estudis socials que viu allunyada de les lluites polítiques, havent-se dedicat per complet al conreu de les ciències.

La seva autoritat és reconeguda unànimement i la seva posició desvinculada de tot compromís de partidisme, el col·loca en situació aventajosa per a intervenir amb imparcialitat en els problemes sempre actuals d'aquella regió industrial.

S'establirà la delegació ràgia amb independència perquè hi puguin acudir constantment tots els elements que integren la producció de Catalunya.

La seva primera tasca ha d'esser portar a degut compliment el Real decret de 3 de novembre actual, creant la sindicació professional voluntària, fent una crida a tots els elements del treball, patronal i obrer, perquè s'acullin a les noves formes jurídiques establertes en el mateix, procurant fer ressaltar la neutralitat en què s'inspira i fent una crida a les diverses tendències perquè se sumin en una sola aspiració: la de millorar la condició del treball i defensar la normal explotació de la indústria patronal, coordinant ambdues aspiracions en un esperit de justícia.

Les rellevants condicions del senyor Algorra fan esperar èxits brillants a la seva actuació. El Govern, amb el seu nomenament, demostra voler donar a la delegació la més viva autoritat per al fi perseguit en l'última disposició ministerial.

"LA GACETA"

El diari oficial publica: Real decret de Gràcia i Justícia fixant normes per a la reparació de les despeses carcelàries imputables al Tresor públic i a les corporacions provincials i municipals en el present exercici econòmic i per al vinent, i per a les liquidacions de bestretes i retardaments.

Real decret de la Presidència del Consell, aprovant els estatuts i reglament orgànic de l'Asociació Oficial d'Exploradors d'Espanya.

MANIFESTACIONS DEL MINISTERI DE LA GOVERNACIO

El senyor Piniés ha dit que es va calmar l'excitació entre els estudiants a mesura que van desapareixent les notícies capritxoses que els comunicaven certs elements interessats a mantenir l'agitació.

Ara només cal esbrinar la procedència d'aquestes notícies i això no és difícil.

DELEGAT DEL TREBALL A BARCELONA

Ha estat nomenat delegat del ministeri del Treball a Barcelona En Jaume Algorra, catedràtic d'Economia de la Universitat de Barcelona, el qual portarà a la pràctica el Decret de sindicació voluntària.

LES PREGUNTES DEL GENERAL BERENQUER A EN SANCHEZ GUERRA PORTEN CUA

"La Libertat" diu que entre els conservadors es comencien molt les quatre preguntes que al Senat el general Berenguer va dirigir al president del Consell, essent general la creència que el veritable autor de les preguntes és el senyor Sánchez Toca. Els que sostenen tal cosa estableixen una estreta relació entre les preguntes i el discurs del president del Senat a l'Acadèmia de Ciències en elogi dels Governos circumstancials i la censura als grans partits i subratllen que tot això coincideix amb la conjura per a fer caure el Govern i la cordialitat que regna entre els senyors Sánchez Toca, Romanones i Cierva i realçen també la coincidència del que digué el general Berenguer i el que va dir abans d'ahir el senyor Geisrochea al Senat.

Tot això ha produït gran revol entre els conservadors, entre els quals ha pres cos l'espècie que el Govern seguit el Poder i que per cap d'any torni a la República i el senyor Sánchez Toca sigui substituït en la presidència del Senat.

EN CAMBO I EN SANCHEZ GUERRA

En el despatx de ministres del Congrés han celebrat una llarga conferència En Sánchez Guerra i En Cambó. En sortir aquest s'ha connotat a dir que havien tractat de qüestions molt interessants.

—Del Marroo?—li han preguntat.

—Sí—contestà En Cambó—, Del Marroo hem parlat, exposant En Sánchez Guerra als seus punts de vista i jo els meus.

OPENACIO ALS HERITS

Palau de la Generalitat DEL MUNICIPI GOVERN CIVIL NOTES DEPORTIVES

Les biblioteques populars

En virtut de l'acord del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, en sessió del dia 24 d'octubre prepassat, s'obre un concurs per a la concessió de Biblioteques Populars, de conformitat amb les següents bases:

I.—Els sol·licitants hauran de dirigir les seves peticions al consell de la Mancomunitat, fins al dia 31 de gener de 1923.

II.—Les Biblioteques Populars que creï o organitzï la Mancomunitat s'ajustaran a tots els acords i Bases del projecte aprovat per l'Assemblea de la Mancomunitat. Segons aquest projecte, les Biblioteques tindran altre el caràcter de dipòsit de llibres per a ús del públic en general, el de sucrals de la Biblioteca de Catalunya; estaran servides per personal proveït de títol facultatiu obtingut a l'Escola especial creada a l'efecte per la Mancomunitat; tindran un sistema comú de catalogació i se subjectaran al règim general de Biblioteques Populars, segons la reglamentació que hagi establert o establirà el Consell Permanent.

III.—De conformitat amb les mateixes bases, podran establir-se tres categories de Biblioteques, que seran de primer, segon o tercer grau, comportant gradualment, a partir de les de primer grau, un major fons inicial de llibres i un quadre de personal més complet. El personal serà, com a mínim, d'una Bibliotecària i una subaltern. Els sol·licitants podran indicar la categoria, d'acord amb les condicions que s'assumiran en les presents Bases, corresponent, però, la classificació definitiva al Consell de la Mancomunitat segons informe dels seus tècnics.

IV.—En la present convocatòria es preveu la instal·lació o organització de quatre tipus de Biblioteques:

Primer: Biblioteca a instal·lar en local construït exprés.

Segon: Biblioteca a instal·lar en edificis apropiats oferta per les poblacions.

Tercer: Biblioteca a instal·lar en locals de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

Quart: Incorporació de Biblioteques existents a la xarxa de Biblioteques Populars, adaptant-les al servei públic.

V.—Les ofertes que es facin a la Mancomunitat, per a les Biblioteques de primer i segon tipus, hauran d'ésser com a mínim les següents:

a) El terreny per a la construcció de l'edifici o be l'edifici ja construït, que se cadiran en propietat a la Mancomunitat de Catalunya. L'adaptació de l'edifici correrà a càrrec de la Mancomunitat.

b) Una subvenció anual que serà com a mínim de 1.000 pessetes per les Biblioteques de primer grau, de 600 per les de segon i de 200 per les de tercer.

c) El servei material de llum, aigua, etc., que la instal·lació de la Biblioteca necessiti.

VI.—Les ofertes que es facin per a les Biblioteques de tercer tipus hauran de consistir:

a) En els locals de la Caixa de Pensions, a les poblacions d'Igualada, Lloreda, Tarragona, Manresa, Calafell, Banyoles i Sabadell.

b) En una quantitat per l'adquisició de mobiliari i per a totes les despeses d'instal·lació de la Biblioteca.

c) En totes les que es preveuen en els apartats b) i c) de l'article precedent.

VII.—L'organització de Biblioteques del tipus quart, es regularà per les següents normes:

a) La Biblioteca que es vulgui oferir ha de ésser instal·lada en una Entitat cultural, ha d'estar delada d'un mínim de 3.000 volums, i ha de poder ésser absolutament adaptada al servei públic.

b) Els ofertors facilitaran a la Mancomunitat l'ús exclusiu del local i de tota els llibres, mobles i demés material que hi hagi a la Biblioteca i es considerin necessaris. A aquest fi, es formularà el corresponent inventari i s'adeptarà el procediment que correspongui per a distingir en les ulteriors adquisicions el material propi de la Mancomunitat i el que procedeixi de la Entitat oferidora.

c) S'han a càrrec dels ofertors les despeses d'aigua i llum que la Biblioteca necessiti.

d) Es formalitzarà un compromís per un mínim de 10 anys, en virtut del qual la Mancomunitat de Catalunya es compromet a l'entornament de la Biblioteca, proveint-la de personal, llibres i material, seguint les normes que regiran al servei de Biblioteques populars. Aquest compromís podrà ésser prorrogable i s'adaptarà a les condicions es-

palau que es fixin en cada cas

VIII.—Essent els peticionaris els Ajuntaments, no podran ésser admesos a concurs si no detallen el corrent d'obligacions amb la Mancomunitat de Catalunya i la Diputació respectiva; i els seus oferiments hauran d'haver estat aprovats en sessió i per la Junta de vocals associats.

En cas de tractar-se de Corporacions o particulars, l'ofertor haurà d'ésser legalment en deguda forma i garantit per mitjà de dipòsit o altra forma equivalent.

IX.—Del present Concurs quedarà exclòs, per les seves condicions excepcionals, la ciutat de Barcelona, on la instal·lació de Biblioteques Populars ha d'haver a un criteri especial, que és actualment objecte d'estudi.

X.—Les Biblioteques a construir o instal·lar en virtut del present Concurs, seran dotats, a raó de tres de cada un dels tipus que es fixen en la Base IV per a l'adjudicació d'aquestes Biblioteques, el Consell Permanent passarà a informe del Consell de Pedagogia les sol·licituds en les quals hauran de constar els oferiments que es facin, i, en virtut de l'estudi d'aquesta, seleccionarà les localitats on pugui ésser instal·lades o organitzades les Biblioteques Populars. Per a la concessió definitiva caldrà que les ofertes siguin satisfactòriament realitzades dintre d'un any, passat el qual caducarà de fet la concessió.

XI.—Confirmades les concessions, la Mancomunitat de Catalunya consignarà en els seus pressupostos anuals les quantitats necessàries per a la instal·lació i organització de les Biblioteques concedides, seguint rigorosament l'ordre que s'estableixi, sempre i quan els Ajuntaments interessats estiguin al corrent de les seves obligacions amb la Mancomunitat i Diputació respectiva.

XII.—La selecció de sol·licituds es realitzarà abans del 31 de març de 1923.

XIII.—Inmediatament d'obrir la Biblioteca, es constituirà un Patronat, que nomenarà el Consell de la Mancomunitat de Catalunya, i en el qual les entitats oferidores tindran les representacions que en cada cas es determini. Les funcions d'aquesta Patronat es regularan per la reglamentació general que s'establirà el Consell Permanent.

Un concurs

Es tren a concurs el subministre de carbó per a la calefacció del Palau de la Generalitat, durant l'exercici de 1922-23, de conformitat amb les següents condicions:

Primera.—El concessionari vindrà obligat a cometre mensualment, a partir del dia primer de desembre pròxim, i en les dates que se li demanin pel senyor Majordom de la Mancomunitat, de 30 a 40 tones de carbó, durant els mesos de desembre, gener, febrer i març.

Segona.—El carbó que se subministri haurà d'ésser d'hulla semi-grossa, tanmateix mitjà, cendres no més del 6 per 100 de l'ulla a l'estat sec; potència calorífica més de 7.500 calories.

Tercera.—La remesa del carbó s'haurà de fer a la carbonera de l'edifici, i les carretades d'aquell aniran acompanyades d'un taló, en el qual es consignarà el pes del carbó i les seves condicions. Arribat el carbó a la carbonera, o abans, segons indiqui el senyor Majordom, es procedirà a la comprovació del pes de la carretada i a l'assaig del carbó rebut al Laboratori General d'Assaigs de la Mancomunitat.

Quarta.—En el cas de què la carretada no tingui el pes indicat al taló de remesa, es retardarà la remesa o el carbó no tindrà les condicions esmentades, el senyor Majordom formularà la corresponent protesta, en virtut de la qual es podrà rescindir el contracte, sense dret a cap mena d'indemnització per part de l'adjudicatari, i amb obligació, per part d'aquest d'indemnitzar a la Mancomunitat, a raó de cinquanta pessetes diàries, si a conseqüència d'alguna d'aquelles coses no pot funcionar la calefacció degudament o ho ha de fer amb carbó d'una altra procedència.

Quinta.—Els concursants s'obligaran al compliment de les anteriors condicions, expressant en l'oferta el preu a què facturaran el carbó, posat a la carbonera, i acompanyant mostra del carbó que ofereixin subministrar.

Sexta.—Les instàncies es presentaran a Majordomia el dia 25 de l'actual mes.

Conferència a l'Ateneu

Anit, a les deu, el poeta André Breton va donar la seva conferència a l'Ateneu Barceloní. Hi havia un públic molt distingit.

El jove escriptor va parlar, d'una manera lúcida i agradable, dels nous corrents artístics i literaris de l'avantguarda francesa. No va oblidar-se, però, del clàssic clou al sol i a les dones d'Espanya.

Fou molt aplaudit.

El llegat Pere Vila Codina

na i una protesta

Per a protestar de l'atropell que signifiqui la R. O. de l'excusament senyor ministre d'Instrucció pública contra el Patronat Pere Vila Codina, les societats Ateneu Enciclopèdic Popular, Societat Barcelonina d'Amis de la Instrucció, Societat Catalana d'Estudiants, Centre Antonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria i Associació de Mestres d'Escoles Catalanes han adreçat una comunicació a l'alcalde d'aquesta ciutat protestant de l'excusament R. O. i declarant que estan al costat de l'Ajuntament per a aportar llur esforç fins on sigui menester per a assolir la justícia que es cas requereix.

L'hora de començar els espectacles

La Junta Local de Reformes Socials té en compte el caràcter eminentment industrial de la nostra ciutat, les estadístiques i accidents del treball per manca de descans i altres factors socials i econòmics, acordada en la seva última junta estudiar l'hora en què raonadament havem de començar els espectacles de nit a Barcelona, a fi de proposar a la primera autoritat governativa les reformes pertinents. Al dit objecte, la Junta escoltarà el parer de totes les societats patronals i obreres, socials i econòmiques de Barcelona, que vulguin concorrer a la informació que queda oberta respecte a l'hora que han de començar els espectacles de nit. Es prega que els dits informes siguin per escrit i dirigits al president de la Junta, en el seu domicili social (Tribuna d'Alcaldis del districte segon, passatge de la Duana, junt al Parc).

Concert de la banda

La banda municipal donarà un concert a la plaça del canonge doctor Rodó, de la barriada de Sant Martí, demà, d'enguany, a un quart de dotze en punt, executant el següent programa:

Primera part: I. "Dinorba", obertura, Ververberg. II. "Aida", selecció, Verdi. III. "Les Drinnyas", selecció, Massenet.

Segona part: I. "Guillermo Tell", obertura, Rossini. II. "L'entrar de la Mort", Giner. III. "Sardana "Rosa del Poble", Lamola de Grignon. IV. Jota de la "Dolorosa", Breton.

No s'executarà cap més obra fora de programa.

L'alcalde dona el pèssim al cònsol de Xile

L'alcalde, senyor marquès d'Alfala, va visitar ahir al cònsol de Xile a Barcelona, testimoniant-li el seu sentiment per la desgràcia esdevinguda en aquella nació, amb motiu dels terratrèmols allí ocorreguts, recentment, i pregant-li que el trameti al seu Govern.

Els funerals per En Miquel Salami

Ahir, al matí, van celebrar-se a l'església dels Josepets els funerals per l'ànima d'En Miquel Salami i Mayo, que havia estat oficial de la guàrdia urbana.

Hi assistiren alguns alta empleats del Municipi, entre els quals recordem al secretari En Claudi Planas; el cap de la guàrdia urbana, senyor Ribé i altres.

Obituari

Després de llarga i penosa malaltia va morir ahir a aquesta ciutat el digno funcionari d'aquest Ajuntament, cap de la secció de Governació, N'Isidre Llorca.

Era además el senyor Llorca director de l'Escola de Funcionaris, en quin càrrec havia demostrat diferents vegades els grans coneixements que tenia dels assumptes d'administració i govern municipals.

Rubi la seva atribulada família l'expressió del nostre més sincer condol.

L'enterrament tindrà lloc demà, a les tres de la tarda (A. C. S.)

Noves religioses

Avui: Santa Màxim, bisbe; Bartrina, nen, i Santa Salomea, verge.

Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Nostra Dona de la Mercè i Sant Miquel Arcàngel. Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

La missa d'avui: Dedicada a l'església catedral de Barcelona, color blanc.

Cort de Marla: Avui, Nostra Dona de l'Esperança, a la seva església.

Adoració nocturna: Avui, a la parroquial de Sant Martí, Torna de Sant Miquel Arcàngel.

Vallès en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui a la seva capella. Excorial, 155 (Gràcia), Torna de Santa Gertrúdia i Santa Brígida.

S'assegura que d'aquí a pocs dies tindrà lloc a Girona una reunió de bisbes de Catalunya, convocada per l'excelsentíssim senyor cardenal-arquebisbe metropolità, per a tractar d'assumptes relacionats amb el seu ministeri.

Els rellotgers

El cap de la secció de Substitucions del Govern civil, senyor Espino, ha explicat als periodistes un dels molts abusos que es cometien amb els rellotgers.

Al carrer de la Llacuna hi ha una botiga per la qual el seu llogater en paga 30 pessetes cada mes. D'aquesta botiga en té rellotgada una part a un que n'hi fa pagar 22/50 pessetes al mes i li té 50 pessetes de dipòsit, i a un altre una habitació per les quals n'hi fa pagar 110 pessetes mensuals i li té 150 pessetes de dipòsit.

Aquest darrer va denunciar al cas al Govern civil perquè l'esmentat llogater l'havia desahuciat per falta de pagament.

El senyor Espino recomanà el cas al fiscal del Rei i aquest al jutge corresponent, i malgrat tot, el jutge no ha pogut evitar el desahucí perquè no hi ha cap llei que reguli els rellotgers.

Feia notar el senyor Espino que aquesta és una deficiència que hi ha en el R. D. sobre lloguers.

Universitat de Barcelona

Es citada per demà, a les sis de la tarda, una reunió de la Junta de Degans de les Facultats.

El rector ha rebut les visites del doctor Riquelme i Na Llorca Serrano, inspectors de primer ensenyament.

Per R. O. es nomena inspectora de primer ensenyament de Girona, Na Francisca López i Guitérrez i són concedits tres mesos de llicència, sense sou, a Na Dolores Vila, mestressa de l'escola de Bossort (Lleida).

Es declara vacants l'escala de noies d'Alqueria Blanca, municipi de Lantany, proveïdora entre opositors amb expectació de destí.

El director general d'Instrucció pública ha nomenat mestres directores de camps agrícoles a Juan Benet, mestre de Castelló, i Joan Constantí, de Perellada; Ramon Moroz, mestre de Benicarló i Salvador Sunyer, de Santa Margarita de Badajoz.

Ha mort el mestre de Barcelona, En Ferran Molinero i Párez.

El rector ha delegat per a que el representi en l'acte de repartiment de premis de l'Acadèmia de Belles Arts, al director de l'Escola d'Arts i Oficis, senyor Vega i Marc.

L'intent de vaga dels estudiants

Ahir matí els estudiants prosseguiren encara que amb menys intensitat, les hullaques, passant el moviment a l'Hospital Clínic, on ha calgut cloure les portes per a evitar l'entrada de la força pública.

Han de xal, amb tot, de donar-se classes en algunes Facultats.

Cal esmentar que la vaga que s'intenta no fóra sinó una vifrega vaga de més de novembre, sense cap significació d'altre mena, i que fracassarà segurament, degut a la seriositat dels nacionalistes, als quals, la consciència plena de l'ideal de Catalunya, els dona també el civisme necessari per a combatre l'intent representat obertament pels elements aspanyolitzants.

Societat d'Atracció de Forasters

A la darrera sessió celebrada per la Junta directiva de la Societat d'Atracció de Forasters, d'aquesta capital, sota la presidència de don Marian Rubió, va donar-se compte oficial de la visita feta per una comissió de visita Junta al director general d'Obres Públiques, senyor Gálvez Cañero, per a exposar-li son agraïment amb motiu d'haver tret a subhasta els ponts de la carretera internacional de Madrid a França, per la Junquera, trajecte comprès dintre de Catalunya, i del resultat de l'entrevista tinguda amb el senyor Heriz, cap de moviment de la Companyia de Ferrocarrils de M. Z. A., per a recomanar-li diferents afers relatius al servei llur, en especial el que fa referència a la conveniència d'assegurar els enllaços entre els expressos francesos i els espanyols a l'estació de Portbou.

Fou aprovat el model i prestatge d'enquadernació de la revista mensual "Barcelona Atracció", que la Societat publica, amb objecte d'assegurar la millor conservació per exemplars llurs en les taules de lectura dels hotels.

VOU NACIONALISTA, JA SOU SUBSCRIT A "LA PUBLICITAT"

FUTBOL

Federatives

Hom diu que entre els acords presos en la darrera sessió del Comitè Provincial, hi figuren els següents:

Imposar 500 pessetes de multa al Centre Esports de Sabadell pels incidents ocorreguts en el seu camp durant el partit amb la Unió Esportiva de Santes. Donar per acabat l'encontre amb els punts a favor d'aquests darrers. Obligació del Centre a indemnitzar a l'àrbitre senyor Ferrer Elias pels perjudicis que li varen ésser ocasionats i la indemnitat finalment, amonestar seriósament al Club, al qual de reincidir en aquesta mena d'incidentes se li inhabilitarà el terreny de joc.

Respecte a la protesta presentada pel Júpiter, en l'assumpte del seu gol entrat i anulat per tirar un penal (lo que lògicament resulta una incongruència) el C. P. estimà no era fundada i per consegüent, fallà els punts a favor del Martineu.

Finalment es creí convenient cridar l'atenció al Col·legi d'Àrbitres sobre l'actuació en els partits de diumenge dels seus individus senyors Cruella i Ferrer Elias.

Sembla que el C. P. intencionadament deixà d'ocupar-se del cas de l'Espanyol que com és sabut presentà a En Zamora, contravenint les disposicions federatives.

Sembla que l'assumpte està ara en compàs d'espera i que tot acabarà en una pastarada i aquí no haurà passat res.

Tot sigui pel bé de l'esport.

La selecció definitiva

Com ja venia assegurant-se aquests darrers dies, En Sancho no ha pas anat a Donostia, sembla que a causa d'una lesió soferta darrerament; ni tampoc ha emprat el viatge N'Alcántara; els han substituït En Pelat i Martí.

L'equip que gegons sembla jugarà per Catalunya estarà format per Estruch, Canals, Montesinos, Torralba, Pelat, Samitier, Pellicer, Piera, Gràcia, Martí i Sagú.

Ahir nit, no es sabia encara la composició de l'equip base.

MOTORISME

Un elogi al motorisme català

La gent de Madrid, sabut és ja, té la monomania de la centralització. L'esport no n'és pas una excepció. Les "Reas" agrupacions esportives abunden allí com els blets en l'època de pluja; per ço creiem d'interès retallar una part tan solament d'un article aparegut darrerament en el periòdic espanyol "Informaciones". No deixem en la llengua original sense afegir-hi punt ni coma.

"Casualment ha llegido a nuestras manos un número (el del 24 de agosto último) de la célebre revista inglesa "The Motor Cycle", y en ella hemos podido leer unas líneas que, ennoblezadas con el título "El caos español", dicen así:

"Los asuntos españoles presentan una situación algo caótica. El Real Moto Club de España es realmente el organismo directo y oficial de la vida del motor en aquella nación; pero, sin embargo, su vida activa parece apollada, mientras el Moto Club Catalán es el que más actividad demuestra, y a nuestro juicio, es el que está capacitado para ostentar la representación y llevar la dirección de los asuntos motoristas en España.

El Real Moto Club de España ha prometido arrastrar estos asuntos; mas sus promesas no han pasado de tales.

Se ha decidido que si en un mes no se da contestación satisfactoria al F. I. C. M., debe excluirse a la Federación y colocar en su lugar al Moto Club Catalán.

También se acordó poner en conocimiento de S. M. el Rey de España la triste situación de los hechos.

¿Qué es esto que aquí se lee? Segón referencias que hemos lograd aforar, parece ser que el Real Moto Club no mandó a la reunión internacional delegación alguna; parece ser que el Real Moto Club vive al margen de toda relación internacional. Si esto es cierto, se comprende que así no debe, no puede seguirse.

Cuando el Moto Club Catalán acaba de celebrar dos pruebas como el Campeonato y el Trofeo Armand, a "nuestro" Club pare contrarrestar sus efectos, no se le ocurre organizar más que una prueba de regularidad, que se celebrará el día 19 y en la que unos gemelos d'oró se ofrecen como mejor regalo o premio.

Els comentaris que s'els faci cada dia per compte propi i lo que succeeix en el motorisme, pot aplicar-se en futbol, tennis, atletisme i tota als demés esports.

Ni cal tampoc recordar ara, aquella vergonyosa actuació dels centralistes esportius quan tingueren de fer-se les seleccions per a anar a l'Olimpiada d'Antvers.

LAWN-TENNIS

Per als propers Campionats del món

En la reunió que la Junta va fer a l'ingrés darrerament, es va prendre importants acords relacionats amb l'organització d'aquesta prova mundial.

La Junta fou presidida pel doctor Tarruella, i, després d'un ample canvi d'impressions celebrat per la Directiva de l'Associació de Tennis de Catalunya, aquesta presentà al ple de la Junta una proposta fixant les atribucions i actuació d'aquesta i, les de les delegacions, comissari general, comissari adjunt, Comitè executiu, secretari general i el Comitè de propaganda, administratiu i tècnic i llur relació amb els esmentats campionats.

Després va designar-se les persones que han de constituir el Comitè executiu, resultant elegides per unanimitat en la forma següent:

President, el president de l'Associació de Tennis de Catalunya; comissari general, En Francesc Rodon i Casas; comissari general adjunt, En Marí Vendrell; president del Comitè vocal administratiu; En Josep Mir, tesorero de l'Associació; Vocal president del Comitè tècnic, En Josep Alonso Areyaga; vocal president del Comitè de propaganda, el secretari de l'Associació; secretari general del Comitè Campionats i oficial del Comitè executiu; En Josep Mesalles Estivill.

Tenint en compte la facilitat concedida als presidents de Comitè per a designar els elements que han de secundar-los en l'actuació dins dels diversos subcomitès, s'han reunit aquesta, junt amb els comissaris, per a ultimar aquesta tasca i fixar les atribucions especials dels càrrecs anhelats.

Acceptada la proposta d'encarregar l'àrbitratge a una eminent figura internacional, foren designats per a adjunts els senyors En Josep Maria d'Arnell i En Josep Maria Soler Coll.

Finalment, foren nomenats els Comitès d'honor i d'alt patronatge.

La visita dels tennisistes alemanys

Segons anunciarem en el seu dia, el Pompeia ha organitzat un torneig internacional, havent-se assegurat el concurs dels notables jugadors alemanys Kleinschroth, Rahe, Froitzheim i Kreutz.

Segons sembla, es tracta de veritables asos de la raqueta; el torneig serà des del 19 fins al dia 22. Durant el 23, 24 i 25 disputaran probablement un trofeu a la parella Gomar-Alonso.

CICLISME

La festa de demà, a Sans

Una bella sessió s'anuncia per a demà, tarda, al Velòdrom del carrer Sant Jordi.

L'interès que ofereix el match de persecució entre En Llop i Tresserras, amb entrenadors, és considerable.

Per a la cursa de les tres hores a l'americana, per punts, que es farà a continuació, hi han inscrit set aiqua que són una garantia de la lluita que entaularan. Els formaran:

1. Cabrera-Vergara; 2. Espanyol - Hewitson; 3. Barberà-Franc; 4. Santo-Litón; 5. Capell-Casals; 6. A. Casas-Farré i 8. Domènech-Esrich.

Notes diverses

Al Frontó Comtal i entre els socis de la S. E. B. es jugarà demà, al matí, els dos següents partits d'entrenament:

A les onze: Vermes, Thomas, Escudero. Blaus: Larramendi, Garcia. A les dotze: Vermes, Aball, Olamendi. Blaus: Bó (A.), Garcia (M.).

Grup excursionista Marathón

El Grup excursionista Marathón efectuarà el vinent diumenge, dia 19, una excursió de tot el dia a Capellades i per la Pobla de Claramunt als Bruchs, travessant les serres, tornant per Esparraguera i Olesa.

Reunió estació Magdària, a les 5/45 hores.

La Secció de fotografia del Centre excursionista de Catalunya efectuarà el vinent diumenge una excursió a Lloreda per a visitar les cales.

Punt de reunió: Estació de França, per a sortir en el tren de les cinc del matí, tornant a les 10/19.

ELS ESPECTACLES

COSTES DE GARRAF
TERRAMAR
 LLACS I JARDINS
 PARC-HOTEL, Telèfon
 341, SITGES

--- TEATRES ---

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, **LOUISE**. — Demà, tarda, **BORIS GODOUNOFF**. — Dijous, **AIDA**.

Teatre català Romea

Avui, dissabte, tarda:

I DE L'OU AL SOU

LA SOMRIENT

MAGDALENA

Nil, estrena de l'espectacularització de la novel·la de La Martine,

GRAZIELLA

Tres actes i set quadros, d'En Santiago Rusiñol i Burgas. — Diumenge, a les tres: **El príncep blanc**. A dos quarts de sis i nit:

GRAZIELLA

TIVOLI

Teatre Liric Català
 Direcció: JOSEP BERGES

Avui, tarda, a dos quarts de cinc, preus especials,

DON JOAN DE SERRALLONGA

I PASQUA FLORIDA

Nil, estrena en aquest teatre

LA GATA MAULA

debutant el baríton Josep Parera, amb la pel·lícula **La colla dels ben plantats**

Teatre Català Romea

Segueix obert l'abonament a les funcions de teatre nacional i estranger. Primera representació, dilluns, 27. Estrena de **FANNY I ELS SEUS ORIATS** comèdia en quatre actes de Jerome K. Jerome, versió de Milla Ramell. Presentació acuradíssima. Decorat nou.

TEATRE NOVETATS

Circ Equestre

Gran companyia de Mr. Ventura Gassau. Avui, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc, matí, i nit, a tres quarts de deu: Grandios exit dels debuts de la setmana: **Mlle. Rosa** dona voltes a cavall; **Mlle. Petrolita**, senyoreta jockey; **Gran Gordon**, original fil·lèstria. Els famosos **Florescens** i **Mlle. S. H. H.**, enigmàtics còmics. **Max Kide**, exòtrici. Els reis del toréu còmic

MAX CHARLOT, LEPISSERA I EL SEU BOTONES
 que torerjau, posaran banderilles i simularan la mort de 2 vedells brans de l'acreditada marca de Ripoll. Continuen els debuts dels aplaudits artistes **The Arques**, **Mlle. Modigliani**, **La bella Schreier**, elegantíssima amazona. Les 14 **Asquarda Thelien**, emocionants acrobates a la bascula i els divertits clowns **Rico i Alex** i la seva troupe, i els Germans Albano. Demà, tarda, a les quatre, i nit, a tres quarts de deu, extraordinàries funcions.

Teatre Nou

Companyia d'òpera
VICTORIA PINEDO
LLUIS BALLSTEN

Avui, dissabte, a dos quarts de cinc, En busca de un maridó, Quo és gran Barcelona! i El apuro de Pura. A tres quarts de deu. El apuro de Pura i La reina de las praderas. Exit enorme.

Gran Teatre Espanyol

PEP SANTPERE
 ASSUMPCIO CASALS

Avui, dissabte, 18 de novembre. Tarda, a les cinc: Escalot vermú popular. Entrada i butaca, **UNA PESSERA**. A RIURE! Primer, **LA BANDA DE CAROL**; segon, **DON JAUME EL CONQUISTADOR**. Nit, a les deu: segona representació de **TOT-HOM**. I **NINGU PAGA**. Demà, diumenge, tarda i nit: **TOT-HOM**. I **NINGU PAGA**. En estudi a L'OMBRA DE MONTJUIC (3 actes, Juli Vallmitjana).

Teatre Còmic

Gran companyia dramàtica castellana **Rojas-Capardó**. Avui, dissabte, tarda, no hi haurà funció, per a donar lloc a l'assaig general de El cabaret de los venenos. Nit, a dos quarts de deu, estrena a Espanya del títol de mala vida barcelonina en 7 actes, original de l'Enric Tubau i Lluís Capdevila. El cabaret de los venenos. Títol dels actes: Primer, sabotatge (un cendi d'una fabrica); segon, quinze anys després. La tertúlia del bar; tercer, la llar d'una tanquista; quart, la Rambla (un succés d'última hora); cinquè, la clínica del crim; sisè, el cabaret de les metzines; setè, quadre primer, el clos de les ferres; quadre segon, crim i justícia.

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia
QUELL - TUDELA - ASQUERINO - CORTES

Avui, dissabte, tarda,

MANANITA DE SAN JUAN

LOS RAILITOS DEL TREN

Nil, a les deu:

EL AMOR VELA

ELDORADO

Companyia de sarsuela
Orta - Leonis - Gallego

Avui, dissabte, tarda, a les cinc: La Magdalena te guie; representació extraordinària del divertit salt en dos actes. El número 15, dirigint l'orquestra el seu autor, el mestre Guerrero. Nit, a les deu, Ah! va o no va! La farsa sàmetesca en 2 actes de Muñoz Seca i Pérez Fernández, música de Amadeu Vives.

EL PARQUE DE SEVILLA Pel·lícula com a próleg, pels mateixos artistes que representen l'obra. Divertits contes andalusos, per Gasimir Orta. Grandios exit.

Demà, diumenge, tarda i nit, El parque de Sevilla. Dilluns, tarda, debut de **DIORIS LAHERRA** amb La generala. Cada nit: El parque de Sevilla.

CINEMES

Teatres Triomf i Marina i CINEMA NOU

Avui, El noi; L'Idol de París; Moviment continu; L'Idol engany; L'Orfeneta, segona i tercera.

Principal Palace

Plaça del Teatre, 2 i 4

Telèfons, 5125 i 4736 A

AVUI, DISSABTE, LA REVISTA DE GRANDIOS EXIT

CRI-CRI

15 magnífiques decoracions noves
 600 artístics vestits de la Casa MAX WELDY, de París
 100 artistes espanyols i estrangers

Butaques a 13, 8 i 6 pessetes, incloues els timbres

CADA DIA, A LES DEU, CRI-CRI

Dijous, diumenges i dies festius, Matinée a les 4 de la tarda CRI-CRI

Diana-Argentina-Excelsior

Avui, tom tercer de El rei de l'argent; Luita perillós; L'esposa màrtir; Charlot, papà; El qui no plora, no mama.

Saló Catalunyà

Notable sextet. Avui, dissabte, penúltim dia del grandios exit: Els tres mosqueters, segona jornada, per Douglas Fairbanks. Succés colossal del Programa Ajuria: Desfilus, per la gentil Enid Blyden. El camí dret, comèdia. Demà, nit, estrena: tercera i última jornada: Els tres mosqueters, per Douglas Fairbanks. Avui, la més gran pel·lícula històrica: Joana d'Arc, batrà el record de la cinematografia. Avui: Avui, durant la funció, es despatxaran butaques numerades per a la sessió de dos quarts de set de demà.

KURSAAL

ARISTOCRATIC SALO

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, divendres, magnè programa. Exits grandiosos de la maritral producció espanyola La reina mora (exclusiva), basada en la sarsuela del mateix nom, títol dels germans Quintero, indicia del mestre Serrano. Succés creixent, una altra gran exclusiva, Paicotto, quart capítol, títol: L'avi, creació de Sandra Willanoff i el divertit Biscot.

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dissabte, tarda i nit: Colossals programms: El que no plora no mama; Una vida, tercer tom de El rei de l'argent; Caminet perillós, per Frank Mayo. La grandiosa creació d'En Charlot. El noi. Demà, diumenge, grans sessions al matí, tarda i nit, projectant-se en totos El noi d'En Charlot i estrena del quart tom de El rei de l'argent i la formosa cinta Madame Lavalier.

Palace Cine

GRAN SALO DE MODA

Aristocràtiques cecelons artístiques Programms extraordinaris
 Avui, dissabte, tarda i nit: El que no plora no mama; Camí dret; Caminet perillós, per Frank Mayo; Espasa capritosa, de gran presentació i Partit de futbol BARCELONA-ESPANYOL. Demà, diumenge, grans sessions al matí, tarda i nit. Estrena per la nit del colossal film El petó.

Monumental i Walkyria

Avui, L'orfeneta, segon i tercer episodis; El noi, l'obra cim d'En Charlot; Suprema noblesa, per William S. Hart; Stella Lucente; Actualitats Gaudmont. Demà, sessió matinal, d'11 a 1. Nit, L'orfeneta, quart i quint; No sempre triomfa l'amor, per Dorothy Dalton.

CONCERTS

Associació Intima Concerts

Maragda, 27-29. Orfeó Gracienc Demà, diumenge, dia 19, a les cinc de la tarda. Reapariació de les eminents artistes **Vera Jana** copulos, cantatriu, i **L. Schleploff**, pianista. Exclusivament per als socis.

RESTAURANTS

SORTIDA DE TEATRE a casa BONTEMPS. Restaurant especial. Peix, Ostres i Mariscos. Quintana, 7.

RESTAURANT del FARC

Pròxima reapertura. Diprocol Carbó (fill)
 Grans reformes als salons i servel. S'admeten encàrrecs per a banquets

MUSIC-HALLS

LA BUENA SOMBRA

Ginjol, 3.—Cabaret continu de les set a dos quarts de deu i de les dotze a les quatre de la matí.

DIVERSOS

TALLER "MIRIA"

Sessió de Putxinel·lis Roselló, 904, davant del Frontó Comtal

Diumenge, dia 19 de novembre Gran funció de gaitzara continua **ELS VIDUS** (2 actes)
UN BARBER (1 acte)

Ball Dimoni i Tururut. Abans del ball es repartiran als nens i nenes uns platerets per a acompanyar el ball.
 Entrada i sortida, una pesseta

--- ESPORTS ---

Frontó Principal Palace

Avui, dissabte, tarda, a tres quarts de cinc, dos interessants partits. Nit, a un quart d'onze, escollit partit de pilota a cistell. Vermeils, Vioandi i Salsamendi; blaus, Santí i Palau. — Des del proper dilluns, els partits de tarda començaran a les quatre, exceptuant els diumenges i dies festius.

El Universo

MOBLES
MOBLES
MOBLES

Preus de liquidació

Ponent, 3 bis, B

Dr. BOADA Mals de la pell. Vies urinàries. Reig X. Cortis Catalanes, 612, de 2 a 4. Clínica de Sant Pau, 14 de 7 a 10

PIANOS

DECUERDAS CRUZADAS CON MARCO DE HIERRO
 Sublime marca **R. MARISTANY**

Casa fundada en 1870.
AL CONTADO
PLAZOS Y ALQUILER
 18, Plaza Catalunya 18

Moto
 completament nova, venç per 1.250 pessetes. Escriure a PUBLICITAT 5.012.

Tres germans
 destinen casa particular familiar catalana per a tot estat. Escriure LA PUBLICITAT, número 5.010.

Clinica Vies — Urinaries

del Dr. Givó. Rambla Pla Bolognesi, 6, 1er (entre Hospital i Sant Pau)

VENERI, IMPOTENCIA, SIFILIS
 Especials tractaments per al curament ràpid de les MALALTIES SECRETES

MATRIU, PELL, BUFTATA, PROSTATA
 Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 5 econòmica per a empleats i obrers.

LEDILATS
INSECTICIDA PARADELL
 Al minut. Caja 1/Pla Asalto-28 Farmacia

Licor del Polo

Excel·lent dentífric de gran poder antisèptic. El seu ús constant assegura una formosa i sana dentadura. Mig sigle d'èxits

ELS CAMINS DE LA LLIBERTAT DE CATALUNYA

PER

A. Rovira i Virgili

Preu: 25 cèntims

De venda, als quioscos, a les Oficines d'"Acoló Catalana" (Trafalgar, número 14) i a LA PUBLICITAT

IMPOTENCIA (DEBILIDAD SEXUAL)

poluciones nocturnas, espermatorrea (pèrdis seminales), cansancio mental, pérdida de memoria, dolor de cabeza, vértigos, fatiga corporal, histerismo y trastornos nerviosos de las mujeres y todas las manifestaciones de la Neurastenia o agotamiento nervioso, por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con las **Grageas potenciales del Dr. Soivré**
 Indicadas especialmente a los agitados en la juventud por toda clase de excesos (viejos sin años), y para conservar hasta la extrema vejez, sin violentar el organismo, el vigor sexual, propio de la edad.
 Venta, 5 pías. Franco: Legat. Rambla de las Flores, 11; Parada Gírt. Princesa, 7 y principales farmacias de España, Portugal y América.

Es la reina de les aigües de taula
La de la Vall de Sant Daniel
 Depositori: JOSEP PAGANS, Ponent, 28

RHODINE

La atención prolongada en el espectáculo es amena la causa de Jaquecas, Neuralgias

No se olviden que algunos comprimidos de "RHODINE", tomados en un poco de agua libran a Vds de todas esas indisposiciones.

Fábrica de Panyeria de VALENTI SOLER
 trams assortit en gènere per a vestits i abrics de senyora i senyor. Venda de retalls els dijous i dissabtes. Avinyó, 7, entresol (canionada Fernando).

300.000 pessetes disponibles per a col·locar íntegrament en primera hipoteca, sobre una o dues finques en aquesta ciutat. Balmes, 30, primer.

Plancha ondulada de 120x75 cm. Ptes. 7'50 m.

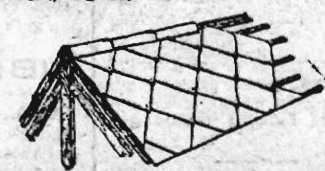
ROCALLA

PER A TEULADES

Materials armats ab amiant exclusivament **JOSEP ESTEVA I Cia.**

Portal de l'Angel, 1 i 3, pral. :: Telèfon 3344-A
 Fàbrica a Sarrià **BARCELONA**

Plaques de 40x40 cm. Ptes. 5'05 m.

Fàbrica de Panyeria J. MIR VIVES, S. A.

Magatzem Ronda Sant Pere, 15 Telèfon 1809 A
 i després: **BARCELONA**

Rebudes totes les novetats per a la temporada d'hivern

Es la casa més ben assortida de Matlons, Xevlols, Estams Austràlia, Gabardines, Bollarinas, Xesters, Gabanyes, i altres gèneres per a abric. Grans fantasies-Articles blaus i negres-Grans novetats Pantaloneria-Camuses i gèneres per a vestits jaqueta. Recomanem bons sastres i condòmics. Tots els dilluns i divendres, venda de retalls. Comprant els gèneres en aquesta casa vestireu amb gust i economia :: Vendeu al major i detall